

Sygn. akt IV K 685/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rodenko

Protokolant: Monika Kurek

w obecności Prokuratora Ewy Gołębiowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 9.10.2015 r., 20.01.2016 r., 27.04.2016 r., 30.08.2016 r., 29.03.2017 r., 8.05.2017 r., 2.06.2017 r., 5.07.2017 r.

sprawy **M. K.**

syna K. i G. z d. B.,

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

I. W nieustalonym okresie, nie wcześniej jak 7 kwietnia 2014 i nie później niż 8 kwietnia 2014r, w W. przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych w nieustalony sposób dokonał kradzieży z włamaniem samochodu m-ki T. (...) o nr rej. (...), o wartości 18.000 złotych, działając na szkodę E. S.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

II. W dniu 14 kwietnia 2014r, w W. przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w nieustalony sposób dokonał kradzieży z włamaniem samochodu m-ki H. (...) o nr rej. (...), o wartości 70.000 złotych, działając na szkodę E. J.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

III. W nieustalonym okresie, nie wcześniej jak 15 kwietnia 2014r i nie później niż 17 kwietnia 2014r, w Z. przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zamków drzwi w nieustalony sposób dokonał kradzieży z włamaniem samochodu m-ki C. (...) o nr rej. (...), o wartości 35.000 złotych, działając na szkodę Ł. J.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

IV. W dniu 27 kwietnia 2014r w W. na parkingu strzeżonym przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu w postaci centralnego zamka oraz immobilizera i autoalarmu w nieustalony sposób, dokonał kradzieży z włamaniem samochodu m-ki C. (...) o nr rej. (...) wraz z radiem (...) m-ki P., powodując starty materialne o ogólnej wartości 50.000 złotych, na szkodę H. Z. i f-my (...) Sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

orzeka

I. Oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, przy czym ustala, wartość samochodu H. (...) nr rej. (...) na kwotę 60.300 zł, wartość samochodu C. (...) o nr rej. (...) na kwotę 25.200 zł oraz wartość samochodu C. (...) o nr rej. (...) na kwotę 46.700 zł, a także precyzuje opis pkt IV części wstępnej wyroku w ten sposób,

iż przyjmuje, iż M. K. dokonał kradzieży z włamaniem samochodu m-ki C. (...) o nr rej. (...) wraz z radiem (...) m-ki P. oraz kuchenką mikrofalową nieustalonej marki, powodując straty materialne o wartości 46.700 zł na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. oraz straty materialne o szacowanej wartości 500 zł na szkodę H. Z., a nadto ustala iż czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 09 lipca 2014r. godzina 20.35 do dnia 11 lipca 2014 r. godzina 15.10.

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe zarejestrowane w wykazie dowodów rzeczowych: Drz 600/14 (k.181) pod poz. 1-11 ((...)) zwraca oskarżonemu;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od oskarżonego tytułem naprawienia szkody na rzecz następujących pokrzywdzonych:

- E. S. kwotę 1900 zł (tysiąc dziewięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty ;

- Ł. J. kwotę 1600 zł (tysiąc sześćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

- (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 16100 zł (szesnaście tysięcy sto złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

- (...) S.A. kwotę 60.300 zł (sześćdziesiąt tysięcy trzysta złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

- (...) S.A. kwotę 23.600 zł (dwadzieścia trzy tysiące sześćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

- (...) S.A. V. (...) kwotę 45.359 zł (czterdzieści pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

- (...) Sp. z o.o. W. kwotę 1341 zł (tysiąc trzysta czterdzieści jeden złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. A. kwotę 1239,84 zł (tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć złotych i osiemdziesiąt cztery grosze) zawierającą należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za pełnioną z urzędu obronę oskarżonego;

VI. Zwalnia oskarżonego od zwrotu kosztów sądowych, w tym od opłaty, które w całości przejął na rachunek Skarbu Państwa.

sygn. akt IV K 685/14

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w trakcie rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 kwietnia 2014 r. około godz. 17.15 A. P. (1) zaparkował użytkowany przez niego, a będący własnością jego konkubiny E. S., pojazd marki T. (...) o nr rej. (...) rok. prod. 2002, naprzeciwko bloku przy ul. (...) w W.. A. P. (1) po zamknięciu pojazdu na zamki fabryczne oraz włączeniu autoalarmu udał się do swojego mieszkania. Gdy około godz. 20.00 A. P. (1) wyszedł z psem na spacer, przechodził obok zaparkowanego pojazdu marki T. (...) o nr rej.

(...). W godzinach nocnych z 07 na 08 kwietnia 2014 r. M. K. po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych w postaci centralnego zamka, dezaktywacji immobilizera oraz autoalarmu w nieustalony sposób, dokonał kradzieży z włamaniem pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...), a następnie pojazdem tym udał się do Ząbek, pozostawiając go we wcześniej ustalonym miejscu, w garażu podziemnym pod jednym z bloków mieszkalnych.

W dniu 08 kwietnia 2014 r. około godz. 06.30 gdy A. P. (1) wyrzwał przez okno mieszkania, spostrzegł brak pojazdu w miejscu, gdzie poprzedniego dnia go zaparkował. A. P. (1) niezwłocznie wyszedł przed blok i po upewnieniu się, że pojazdu nie ma, o fakcie kradzieży zawiadomił policję. Łączna wartość szkody poniesionej przez E. S. z tytułu kradzieży z włamaniem pojazdu T. (...) o nr rej. (...) dokonanej przez M. K. stanowiła kwotę 18.000 zł. W dniu 11 kwietnia 2014 r. A. P. (1) zgłosił do ubezpieczyciela (...) SA szkodę z tytułu kradzieży ww. pojazdu. Decyzją z dnia 15.05.2014 r. (...) SA uznał roszczenie w wysokości 16.100 zł za szkodę powstałą w dniu 08.04.2014 r. z tytułu ubezpieczenia autocasco i kradzieży i kwotę tę wypłacił E. S..

W dniu 14 kwietnia 2014 r. ok. godz. 13.00 E. J., należącym do niej pojazdem marki H. (...) o nr rej. (...) rok prod. 2013, zawiozła swoją matkę do przychodni przy ul. (...) w W., na wizytę do kardiologa. E. J. zaparkowała samochód w okolicy tej przychodni, na poboczu przy posesji znajdującej się przy ul. (...). E. J. po zamknięciu pojazdu na zamki fabryczne oraz włączeniu autoalarmu udała się wraz z matką do przychodni, gdzie przebywała około godzinę czasu. W czasie gdy E. J. wraz z matką znajdowała się w przychodni, M. K. po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych w postaci centralnego zamka, dezaktywacji immobilizera oraz autoalarmu w nieustalony sposób dokonał kradzieży z włamaniem pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...), a następnie pojazdem tym udał się do Z., pozostawiając go we wcześniej ustalonym miejscu, w garażu podziemnym pod jednym z bloków mieszkalnych. Po wyjściu z przychodni przed godz. 15.00 E. J. zauważyła brak pojazdu w miejscu, gdzie go zaparkowała. E. J. o fakcie kradzieży zawiadomiła policję. Łączna wartość szkody poniesionej przez E. J. z tytułu kradzieży z włamaniem pojazdu H. (...) o nr rej. (...) dokonanej przez M. K. stanowiła kwotę 60.300 zł. W dniu 14 kwietnia 2014 r. E. J. zgłosiła do ubezpieczyciela (...) S.A. szkodę z tytułu kradzieży ww. pojazdu. (...) S.A. uznał roszczenie w wysokości 69.900 zł za szkodę powstałą w dniu 14 kwietnia 2014 r. z tytułu ubezpieczenia autocasco i kradzieży i kwotę tę wypłacił E. J..

W dniu 14 kwietnia 2014 r. około godz. 21.00 Ł. J. zaparkował będący jego własnością pojazd marki C. (...) o nr rej. (...) rok prod. 2009 r. na parking przy ul. (...) w Z.. Ł. J. po zamknięciu pojazdu na zamki fabryczne oraz włączeniu autoalarmu udał się do swojego mieszkania. W dniu 15 kwietnia 2014 r. około godz. 8.00 Ł. J. widział swój pojazd w miejscu, gdzie go zaparkował. W nieustalonym okresie, nie wcześniej niż 15 kwietnia 2014 r. i nie później niż 17 kwietnia 2014 r. M. K. po uprzednim pokonaniu zamków drzwi w nieustalony sposób dokonał kradzieży z włamaniem pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...), a następnie pojazdem tym udał się na parking niestrzeżony przy ul. (...) w W., gdzie pozostawił ten pojazd, we wcześniej ustalonym miejscu.

W dniu 17 kwietnia 2014 r. około godz. 08.00 Ł. J. wychodząc do pracy, zauważył brak pojazdu w miejscu, gdzie poprzedniego dnia go zaparkował. Ł. J. w pierwszej chwili pomyślał, że pojazd został zholowany na parking przez służby miejskie, a po upewnieniu się, że taka sytuacja nie miała miejsca, zawiadomił o fakcie kradzieży policję. Łączna wartość szkody poniesionej przez Ł. J. z tytułu kradzieży z włamaniem pojazdu C. (...) o nr rej. (...) dokonanej przez M. K. stanowiła kwotę 25.200 zł. Ł. J. zgłosił do ubezpieczyciela (...) S.A. szkodę z tytułu kradzieży ww. pojazdu. (...) S.A. uznał roszczenie w wysokości 23.600 zł za szkodę powstałą w dniu 17 kwietnia 2014 r. z tytułu ubezpieczenia autocasco i kradzieży i kwotę tę wypłacił Ł. J..

W dniu 26 kwietnia 2014 r. w godzinach wieczornych H. Z. zaparkował, na parking strzeżonym w garażu podziemnym, na terenie zamkniętego osiedla przy ul. (...) w W., samochód marki C. (...) o nr rej. (...). Pojazd ten będący własnością firmy (...) sp. z o.o., był użytkowany przez firmę (...) S.A., w której pracował H. Z. i służył mu jako samochód służbowy. W tym dniu brama wjazdowa do garażu podziemnego, stanowiąca dwuskrzydłowe drzwi otwierane elektrycznie przy pomocy pilota, który posiadał każdy użytkownik tego garażu, była częściowo uszkodzona, tj. jedno skrzydło drzwi było otwarte. H. Z. po zamknięciu pojazdu na zamki fabryczne oraz włączeniu autoalarmu wraz z żoną udał się do swojego mieszkania. W pojeździe tym pozostawił radio (...) marki P. oraz kuchenkę mikrofalową, którą używał poprzedniego dnia. W dniu 27 kwietnia 2014 r. w godzinach rannych M. K. po wejściu na teren osiedla

przy ul. (...), zauważył, że brama wjazdowa do jednego z garaży podziemnych jest otwarta. M. K. wszedł do tego garażu, po czym zauważył zaparkowany na jednym z miejsc parkingowych pojazd marki C. (...) z naklejonym na drzwiach napisem (...). M. K. po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych w postaci centralnego zamka, immobilizera oraz autoalarmu w nieustalony sposób, dokonał kradzieży z włamaniem tego pojazdu, a następnie pojazdem tym wyjechał z garażu podziemnego i zatrzymał się przed zamkniętym szlabanem wjazdowym z terenu osiedla, które było chronione przez firmę (...) z/s w W.. W tym czasie dyżur na stanowisku pracownika ochrony pełnili J. C. i W. R., którzy znajdowali się w pomieszczeniu ochrony usytuowanym w pobliżu szlabanu wjazdowego z osiedla, a więc w pobliżu miejsca, gdzie zatrzymał się M. K.. Wymienieni pracownicy znając właściciela tego pojazdu i widząc, że kierującym jest inna osoba, podeszli do tego pojazdu od strony drzwi kierowcy i poprosili o kazanie dowodu rejestracyjnego. M. K. potwierdził, że nie jest właścicielem tego pojazdu i oświadczył, że został poproszony przez jego krewnych o załatwienie jakiejś sprawy. Gdy pracownicy ochrony ponownie zażądali okazania dowodu rejestracyjnego pojazdu, M. K. oświadczył, że wróci po ten dokument i zawrócił w kierunku osiedla. Po upływie kilkunastu minut, gdy J. C. i W. R. stali przed dyżurką rozmawiając z jednym z lokatorów, zauważyli zbliżający się z dużą prędkością samochód marki C. (...) o nr rej. (...), który wyjechał z terenu osiedla, wyłamując opuszczony na dół szlaban. O powyższym zdarzeniu i kradzieży ww. pojazdu pracownicy ochrony zawiadomili policję oraz H. Z.. M. K. skradzionym samochodem udał się do Ząbek, pozostawiając go we wcześniej ustalonym miejscu, w garażu podziemnym pod jednym z bloków mieszkalnych.

Łączna wartość szkody poniesionej przez firmę (...) Sp. z o.o. z tytułu kradzieży z włamaniem pojazdu C. (...) o nr rej. (...) dokonanej przez M. K. stanowiła kwotę 46.700 zł. Z kolei szacunkowa wartość strat materialnych poniesionych przez H. Z. z tytułu utraty radia (...) oraz kuchenki mikrofalowej to kwota 500 zł. H. Z. zgłosił do ubezpieczyciela (...) S.A. V. (...) szkodę z tytułu kradzieży ww. pojazdu. (...) S.A. V. (...) uznał roszczenie w wysokości 45.359 zł za szkodę powstałą w dniu 27 kwietnia 2014 r. z tytułu ubezpieczenia autocasco i kradzieży i kwotę tę wypłacił (...) Sp. z o.o.

W toku wykonywanych czynności operacyjnych w sprawie dokonywania kradzieży z włamaniem samochodów przez osobę poruszającą się pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) w dniu 09 lipca 2014 r. funkcjonariusze (...) W. (...) dokonali zatrzymania kierującego tym pojazdem M. K..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków: Ł. J. (k. 134-134v, 379-381), E. J. (k. 118-118v, 381-383), H. Z. (k. 29-32, 383-385), W. R. (k. 43v-44, 58v-59, 385-387), J. C. (k. 41v-42, 60v-61, 387-388), A. P. (1) (k. 102-104, 388-390), A. S. (k. 423-424), P. S. (k. 425-426), opinii biegłego (k. 518-543), protokołu zatrzymania (k. 2), protokołu oględzin (k. 21-25, 142, 170-174), szkiców (k. 36, 106, 124, 143), dokumentacji zdjęciowej (k. 78-97), dokumentacji szkód komunikacyjnych wraz z płytami CD (k. 466-469, 485-486, 488-489, 506-507), protokół przeszukania (k. 8-10), protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych (k. 12-14), kserokopia dokumentacji (k. 138-139), dokumentacja (k. 197), wycena (k. 205-207), pismo pokrzywdzonej (k. 400-401), faktura VAT (k. 408), częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 69-70, 160, 164-165, 369-377), eksperyment procesowy (k. 76-77).

Oskarżony **M. K.** w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i w treści wyjaśnień złożonych dniu 10.07.2014 r. potwierdził, że dokonał kradzieży samochodu marki C. (...) przy ul. (...) w W. w kwietniu 2014 r., nie pamiętał dokładnej daty. Oskarżony wyjaśnił, że na przełomie marca i kwietnia zadzwonił do niego nieznany mu mężczyzna, który zaproponował mu że odkupi od niego skradziony samochód, wskazując jakie samochody go interesują. Oskarżony wyjaśnił, że za skradzione samochody dostawał około 2000 zł za sztukę. Z mężczyzną tym kontaktował się wyłącznie telefonicznie, często zmieniali numery telefonów. Odnośnie kradzieży samochodu C. (...) z napisem (...) oskarżony wskazał, że na teren osiedla przy ul. (...) wszedł pieszo, przez bramę za jakimś mieszkańcem. Zauważył, że brama wjazdowa do jednego z garaży podziemnych jest otwarta. Wszedł i zauważył pojazd C. (...) koloru srebrnego z napisem (...). Oskarżony wyjaśnił, że przełamał łamakiem zamek w drzwiach przednich od strony kierowcy, otworzył maskę, podpiął swój komputer, następnie wsiadł do samochodu i przełamał stacyjkę. Oskarżony wyjechał z garażu, z terenu osiedla wyjechał przełamując szlaban, bez jego otwierania. Samochód odprowadził we wcześniej ustalone miejsce, do garażu podziemnego do Ząbek, do w garażu podziemnego pod jednym z bloków mieszkalnych. Oskarżony opisał także okoliczności kradzieży pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) przy ul. (...) w Z.. Wskazał, że na miejsce pojechał samochodem V. (...), który zaparkował kilka ulic dalej, następnie poszedł na miejsce gdzie stał samochód marki C. (...), który stał tam od dłuższego czasu. Oskarżony wyjaśnił, że dokonał kradzieży

z włamaniem w podobny sposób jak w przypadku pojazdu marki C. (...). Samochód po kradzieży odprowadził na parking niestrzeżony przy ul. (...) w W., gdzie pozostawił ten pojazd, we wcześniej ustalonym miejscu. Oskarżony opisał także okoliczności kradzieży z włamaniem pojazdu marki T. (...) koloru srebrnego zaparkowanego przy ul. (...) w W.. Wskazał, że zasada była taka sama, na miejsce pojechał swoim samochodem marki V. (...), który zaparkował kilka ulic dalej. Samochód otworzył łamakiem, wewnątrz podłączył komputer, stacyjkę przełamał łamakiem, skradziony samochód odprowadził na parking we wcześniej ustalone miejsce, do garażu podziemnego do Ząbek, do w garażu podziemnego pod jednym z bloków mieszkalnych. Oskarżony w treści wyjaśnień opisał także okoliczności kradzieży pojazdu marki H. (...) zaparkowanego przy ul. (...) w W.. Jak wynika z treści wyjaśnień kradzieży tej dokonał w analogiczny sposób, jak w przypadku wszystkich wyżej wymienionych pojazdów. Oskarżony dodał, że zawsze była taka sama. Samochody odbierał ten sam mężczyzna, z którym kontaktował się telefonicznie. Pieniądze także odbierał w ten sam sposób, mężczyzna ten mówił przez telefon, gdzie będą leżały pieniądze. Wszystkich kradzieży dokonał w miesiącu kwietniu, narzędzia do kradzieży, tj. komputery, zakupił przez internet (k. 69-70).

Wyjaśniając w dniu 11.07.2014 r. oskarżony ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, podtrzymując treść uprzednio złożonych wyjaśnień. Wskazał, że w jego ocenie był nisko w tym wszystkim i nie miał dostępu do innych osób, nie potrafił podać jakichkolwiek danych personalnych tych osób. Wyjaśnił, że przekazywał samochody nie widząc pasera. Za H. dostał 2200 zł, za T. 1700 zł, za C. (...) 2000 zł. Zerwał kontakt z tą osobą, po tym jak nic nie dostał za C. (...) (k. 164-165).

Oskarżony M. K. przed sądem przyznał się tylko do popełnienia czynu z pkt 4 a/o, tj. kradzieży z włamaniem pojazdu marki C. (...), do pozostałych czynów nie przyznał się, twierdząc, że jest trochę zagmatwana, gdyż w tym procederze brała udział jeszcze inna osoba, której danych nie chciał ujawniać ze względu na swoje bezpieczeństwo. Wyjaśnił, że poznał pewnego człowieka, który na początku nie wiedział czym się zajmuje. Wiedział tylko, że po prostu porusza się różnymi samochodami, myślał że nimi handluje. Po jakimś czasie dowiedział się, że ten człowiek po prostu kradnie samochody. Razem jeździli, szukali pojazdów, które interesowały tę osobę. Wyjaśnił, że potrzebował pieniędzy, bo musiał spłacać pożyczkę. Wskazał, że razem pojechali na miejsce na ul. (...), wjechali do garażu podziemnego, który był otwarty. Wówczas mężczyzna te zwrócił się do niego czy chce zarobić wskazując stojący pojazd C. (...). Oskarżony wyjaśnił, że to ten mężczyzna otworzył pojazd, przygotował komputer i wyjechał z garażu, a oskarżony odczekał tam około 40 minut. Oskarżony potwierdził, że gdy dozorca odmówił podniesienia szlabanu, wrócił się do garażu i zadzwonił do tego człowieka, który nakazał mu wyjechać z osiedla, co oskarżony zrobił, przełamując szlaban. Pojazd zostawił w garażu, w ustalonym wcześniej miejscu. Odnośnie kradzieży pojazdu marki C. (...) w Z., oskarżony wiedział, że ten mężczyzna chce ukraść ten konkretny samochód. Oskarżony zaprzeczył jakoby sam dokonał kradzieży tego pojazdu, z jego wyjaśnień wynika, że dzień po kradzieży, dowiedział się od tego mężczyzny, że to on ukradł ten pojazd. Nie wiedział w jaki sposób tego dokonał i gdzie go zostawił. Oskarżony wyjaśnił, że podobnie wyglądała sytuacja z pozostałymi. Jeździł z tym mężczyzną samochodem, stał za rogiem i nie widział całej sytuacji. Zaprzeczył jakoby siedział kiedykolwiek w T., wiedział gdzie stała, bo za każdym razem jak przejeżdżali, stała w podobnym miejscu. Około tygodnia przed swoim zatrzymaniem otrzymał informację, że ta osoba została zatrzymana. Nie ukrywał się jakoś, co wynika z momentu zatrzymania w warsztacie. Oskarżony wyjaśnił, że policjanci powiedzieli mu że są nagrania na niego, ale oskarżony wiedział, że takich nagrań nie mogło być. Policjant powiedział mu, że był w jakimś garażu gdzieś w Z., ale nie chciał sprecyzować, w którym, a samochód będąc pod obserwacją policji, został wcześniej skradziony. Mówiono mu, że jak chce wyjść i odpowiadać z wolnej stopy, to musi się przyznać do kradzieży 8 samochodów i pokazać, gdzie stoją dwa samochody. Oskarżony wyjaśnił także, iż to funkcjonariusze policji wskazywali mu konkretne pojazdy, do których kradzieży miał się przyznać, w tym celu został przeprowadzony eksperyment procesowy z jego udziałem, przy czym oskarżony twierdził, że nie wie jak odbywał się transport tych samochodów, gdzie zostały przetransportowane i zostawione i co się z nimi dalej działo. Sugerowano mu treść wyjaśnień odnośnie sposobu wejścia w posiadanie narzędzi, którymi miał się posługiwać. Oskarżony przyznał się, gdyż ze względu na sytuację rodzinną, nie mógł sobie pozwolić na pobyt w areszcie. Oskarżony wyjaśnił także, iż policja proponowała mu współpracę przy wykrywaniu kradzieży pojazdów, ale odmówił, bojąc się o swoje bezpieczeństwo. Chcąc unikać dalszych podejrzeń po zwolnieniu, wyjechał na pół roku na wieś, żeby nie budzić zainteresowania policji. Oskarżony wyjaśnił, że jego zachowanie wynikało z chęci tego, że chciał poprawić sytuację finansową, spłacić ten kredyt. Wiedział o tym, że ci co

kradną samochody mają pieniądze, chciał ukraść dwa samochody i zarobić, a nie dość, że nie dostał pieniędzy za ten samochód, co go nie ukradł tylko nim wyjechał, to zakończył ten proceder, a potem został zatrzymany. Oskarżony wyjaśnił, że podczas jeżdżenia ta osoba opisywała samochody, którymi była zainteresowana, w przypadku (...) i t. (...), było tak, że co którąś noc albo sam jeździł albo z oskarżonym żeby zobaczyć czy ten samochód stoi. Opisywał, że kradzieży dokonają wspólnie, żeby mógł zarobić, a potem się dowiedział, że pojechał sam i zrobił to bez oskarżonego. Pierwsza propozycja dotyczyła c. (...). Padała od kogoś propozycja jaki jest potrzebny samochodów, a on w tym momencie jeździł i szukał. On takich propozycji miał dosyć dużo. H. (...) była sytuacja zupełnie przypadkowa, po prostu przejeżdżali i mężczyzna ten powiedział, żeby odjechać stanąć uliczkę dalej, żeby nie było oskarżonego widać i czekać na telefon. Z prokuratorem uzgodnił karę 1,5 roku, była to kara bezwzględna. Policjanci powiedzieli, że to jest jedyne wyjście żeby odpowiadał z wolnej stopy. Wiedział, że ta kara zostanie wykonana za jakiś czas, w którym po prostu mógł sobie zarobić, żeby nie ciągnąć od rodziców. Nie widział innego wyjścia, był zszokowany. Oskarżony nie podtrzymał treści wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym w zakresie w jakim dokonał kradzieży z włamaniem do pojazdów wskazanych w pkt I-III zarzucanych czynów, odnośnie C. (...) podtrzymał to, że nim wyjechał. W miejscu gdzie został skradziony c. (...) też był, ale nie był fizycznie obecny. Z H. było tak, że najpierw przejeżdżali koło centrum zdrowia dziecka, wtedy mężczyzna ten kupił sprzęt żeby kraść H., przejeżdżali obok centrum zdrowia dziecka, tam stała zielona h., a oskarżony stanął jakieś 200 m, za chwilę mężczyzna podszedł i powiedział, że jest alarm i odjechali. Oskarżony stwierdził, że zgodne z prawdą są wyjaśnienia złożone na rozprawie przed sądem. Był straszony przez policjanta, że jak się nie przyzna, to pójdzie siedzieć. Odnosząc się do treści protokołu eksperymentu procesowego oskarżony wyjaśnił, że odpowiada czynności odpowiada, ale nie polega na prawdzie. Moment wyjechania B. na pewno polega na prawdzie, w żadnym innym z samochodów nie siedział (k. 369-377).

Sąd zważył co następuje:

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne Sąd uznał jedynie te złożone w trakcie postępowania przygotowawczego, a także częściowo złożonych w toku postępowania sądowego, w treści których M. K. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, opisując szczegółowo okoliczności i sposób ich popełnienia, także sposób postępowania z tymi pojazdami po ich kradzieży polegający na odprowadzaniu ich w ustalone wcześniej miejsca, z których były zabierane przez osobę na zlecenie, której dokonywał ich kradzieży. Wyjaśnienia te są logiczne, spójne i konsekwentne, ponadto zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym treścią protokołu z przeprowadzonego z udziałem oskarżonego eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją zdjęciową, ponadto treścią zeznań świadków J. C. i W. R. w zakresie dokonania kradzieży z włamaniem w dniu 27 kwietnia 2014 r. przy ul. (...) do samochodu C. (...) nr rej. (...). Oceniając z kolei wyjaśnienia oskarżonego złożone przed sądem, w których oskarżony podważył de facto wiarygodność wyjaśnień złożonych w toku dochodzenia, zaprzeczając jakoby to on dokonał kradzieży z włamaniem do pojazdów wymienionych w treści czynów zarzucanych w pkt I-III aktu oskarżenia, przedstawiając okoliczności tych zdarzeń w sposób zasadniczo odmienny i wskazując, że kradzieży tych dokonał nieustalony mężczyzna, z którym oskarżony jeździł i na rzecz którego „pracował”, Sąd uznał, iż nie stanowią one wiarygodnego materiału dowodowego, a jedynie podjętą linię obrony w celu uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu występki. Sąd nie uwzględnił także wyjaśnień oskarżonego w zakresie podnoszonych okoliczności dotyczących prowadzonych z nim w trakcie postępowania przygotowawczego czynności procesowych oraz wywierania na niego wpływu przez funkcjonariuszy Policji na treść wyjaśnień oraz przyznanie się do popełnienia zarzucanych czynów, w szczególności sugerowania, że przyznanie się stanowi warunek jego zwolnienia i niestosowania wobec jego osoby tymczasowego aresztowania, na czym oskarżonemu bardzo zależało w związku z trudną sytuacją rodzinną, sugerowania konkretnych odpowiedzi na zadawane pytania, które miały tworzyć logiczną całość obciążającą oskarżonego, albowiem wyjaśnienia te są sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym i stanowią nieudolną próbę wycofania się przez oskarżonego z wcześniej złożonych, obciążających go wyjaśnień. Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie tych okoliczności nie znajdują jakiegokolwiek oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym w treści zeznań funkcjonariuszy policji A. S. i P. S., którzy zaprzeczyli, aby tego rodzaju sytuacje miały miejsce. Wskazać także należy, iż oskarżony nie zgłaszał skarg czy wniosku o wszczęcie postępowań dyscyplinarnych wobec funkcjonariuszy policji, co również stanowi okoliczność podważającą treść wyjaśnień, albowiem w sytuacji gdyby tego rodzaju zachowania miały miejsce i co miałyby negatywne konsekwencje wobec oskarżonego, trudno uznać aby oskarżony nie podejmował żadnych działań

w celu wyjaśnienia tej sytuacji. Trudno także racjonalnie przyjąć za wiarygodne postępowanie oskarżonego, który w toku dochodzenia, będąc kilkukrotnie przesłuchiwany w charakterze podejrzanego, przyznaje się do rzekomo nie popełnionych przez siebie przestępstw, opisuje szczegółowo okoliczności ich popełnienia, co więcej składa wniosek o skazanie w trybie art. 335 § 2 k.p.k. i wyraża zgodę na wymierzę bezwzględnej kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu osoba niesłusznie oskarżana o popełnienie przestępstw, co do których wie, że ich popełniła, nie składała by obciążających ją wyjaśnień i nie zgadzała się na wymierzenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Za nieracjonalne uznać należy tłumaczenie oskarżonego, że zgodził się na wymierzenie mu 1,5 roku kary pozbawienia wolności, bo miała to być jedyna szansa na jego zwolnienie, co sugerowali policjanci, a poza tym wiedział, że kara zostanie wykonana za jakiś czas, w którym mógł zarobić i nie brać pieniędzy od rodziców. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego złożone przed sądem należy traktować tylko i wyłącznie jako linię obrony i próbę uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu przestępstwa. Podkreślić także należy, iż nie można wykluczyć tego, że oskarżony dokonując kradzieży kolejnych pojazdów działał na zlecenie innej osoby – pasera, będącego członkiem jakiejś grupy przestępczej trudniącej się procederem kradzieży, a następnie sprzedaży i legalizowania skradzionych pojazdów, która to osoba informowała go jakie konkretnie pojazdy mają zostać skradzione, wskazywała miejsce ich postoju, wreszcie przekazywała mu kwoty pieniędzy jako wynagrodzenie za dokonaną kradzież z włamaniem i odprowadzenie pojazdu we wskazane miejsce. Co więcej w ocenie Sądu okoliczność ta jest wysoce prawdopodobna, tym bardziej, że oskarżony już w wyjaśnieniach składanych w trakcie dochodzenia o tym wspominał. Sąd nie miał jednakże wątpliwości, że w realiach niniejszej sprawy to osobiście oskarżony dokonał zarzucanych mu przestępstw, nie zaś, jak twierdził przed sądem, był jedynie biernym uczestnikiem tego procederu, tj. jeździł z tą osobą na miejsce zdarzeń i czekał w ukryciu, aż mężczyzna ten dokona kradzieży przedmiotowych pojazdów. Twierdzenia te nie są poparte żadnym materiałem dowodowym i stanowią tylko przyjętą linię obrony.

W toku rozprawy Sąd dopuścił dowód z przesłuchania w charakterze świadków funkcjonariuszy Policji, którzy brali udział w czynnościach z udziałem oskarżonego w trakcie postępowania przygotowawczego, tj. uczestniczyli w jego zatrzymaniu, przesłuchaniu w charakterze podejrzanego, także w czynności eksperymentu procesowego z jego udziałem.

Świadek A. S. będący funkcjonariuszem (...) W-(...) w treści zeznań potwierdził, że brał udział w zatrzymaniu oskarżonego na ul. (...) w W., także uczestniczył w czynności eksperymentu procesowego z udziałem oskarżonego. W treści zeznań opisał procedurę obowiązującą przy wykonywaniu czynności eksperymentu procesowego, kategorycznie zaprzeczył jakoby funkcjonariusze policji wpływali na wyjaśnienia oskarżonego w trakcie tych czynności, jak również podejmowali próbę nawiązania współpracy z oskarżonym. A. S. wskazał, że był jedynie obecny przy zatrzymaniu oskarżonego, kategorycznie wykluczył sytuację, aby on czy inni funkcjonariusze namawiali bądź wpływali na oskarżonego, aby przyznał się do popełnienia w kilku czynów, co miałyby go uchronić od aresztu tymczasowego (k. 423-424).

Z kolei świadek P. S., który uczestniczył w przesłuchaniu oskarżonego wykluczył możliwość wpływania na treść wyjaśnień poprzez wmawianie określonych treści, w celu uzyskania obciążającego osobę przesłuchiwaną materiału dowodowego. Z relacji świadka wynika, że podejrzeni najpierw składają spontaniczne wyjaśnienia, są wypytywani, ale po to, żeby ich wypowiedzi były zrozumiałe. Następnie podejrzanemu ma zawsze wgląd do protokołu, który podpisuje. Przesłuchanie prowadzone jest w oparciu o zebrany dotychczas materiał dowodowy. Według świadka gdy wymagane było zastosowanie aresztu czy dozoru kuratora, to wyjaśnienia podejrzanego niewiele zmieniają. P. S. potwierdził, że sporządził protokół przesłuchania oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym (k. 425-426).

Oceniając treść zeznań ww. świadków stwierdzić należy, iż nie potwierdzają ani nie uprawdopodobniają w jakikolwiek sposób okoliczności wskazywanych przez oskarżonego M. K. co do rzekomego wywierania wpływu w celu zmuszenia do przyznania się do przedstawianych mu zarzutów i złożenia obciążających go wyjaśnień. Okoliczność ta nie wynika także ze w tym zakresie sporządzonej dokumentacji procesowej. Jednocześnie w ocenie Sądu w sprawie nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności, na podstawie których można by przyjąć, że wymienieni wyżej funkcjonariusze policji

okoliczności przeprowadzanych z oskarżonym czynności przedstawili niezgodne z rzeczywistym przebiegiem, co więcej w celu ukrycia czy zatuszowania działań niezgodnych z prawem.

Sąd uwzględnił zeznania świadków J. C. i W. R. – pracowników ochrony S. (...), którzy w dniu 27 kwietnia 2014 r. wykonywali swoje obowiązki na osiedlu przy ul. (...) w W., a którzy w sposób spójny i wzajemnie się uzupełniający opisali sytuację, w trakcie której oskarżony, kierując pojazdem marki C. (...) o nr rej. (...) najpierw prosił o otwarcie bramy wjazdowej, a następnie gdy został poproszony o okazanie dowodu rejestracyjnego pojazdu, po upływie kilku minut, jadąc z dużą prędkością wyjechał z osiedla wyłamując zamknięty szlaban. J. C. i W. R. wskazali, że znali z widzenia właściciela tego pojazdu i widząc osobę obcą domagali się okazania dowodu rejestracyjnego, który oskarżony miał za chwilę przywieźć. Z ich relacji wynika, że dalsze zachowanie oskarżonego potwierdzało jego zaplanowane i wyrachowane działanie w celu jak najszybszego wyjechania skradzionym pojazdem z terenu zamkniętego osiedla, o czym niezwłocznie zawiadomili policję, a także pokrzywdzonego H. Z.. Zeznania te są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym treścią zeznań świadka H. Z., także treścią protokołów okazania osoby, w trakcie której to czynności świadkowie potwierdzili, że to oskarżony M. K. kierował ww. pojazdem wyłamując zamknięty szlaban.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków H. Z., E. J., Ł. J. i A. P. (2), którzy w ich treści opisali okoliczności związane zarówno ujawnieniem kradzieży użytkowanych przez nich pojazdów odpowiednio: C. (...) o nr rej. (...) w dniu 27.04.2014 r. przy ul. (...) w W., H. (...) o nr rej. (...) w dniu 14.04.2014 r. przy ul. (...) w W., C. (...) o nr rej. (...) nie wcześniej niż 15.04.2014 r. i nie później niż 17.04.2014 r. przy ul. (...) w Z. oraz T. (...) o nr rej. (...), którego właścicielem była E. S., nie wcześniej niż 07.04.2014 r. i nie później niż 08.04.2014 r. przy ul. (...) w W., ponadto okoliczności poprzedzające te zdarzenia dotyczące charakterystyki tych pojazdów, jak i związane z pozostawieniem ich w miejscach, skąd zostały skradzione. Zeznania te są logiczne oraz zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, tym nie mniej dla dokonanych ustaleń w sprawie mają charakter uzupełniający, albowiem osoby te nie były bezpośrednimi świadkami zdarzeń i nie widziały momentu kradzieży pojazdów. Z treści zeznań wymienionych świadków, za wyjątkiem E. J., wynika, że w przeddzień kradzieży osoby te użytkowane przez siebie pojazdy zaparkowały w pobliżu miejsc zamieszkania, zamykając je na zamek centralny i włączając autoalarm, po czym udały się do miejsc zamieszkania, a następnego dnia w godzinach rannych stwierdziły brak tych pojazdów w miejscu gdzie zostały zaparkowane, o czym zawiadomiły policję. W przypadku pokrzywdzonej E. J. sytuacja była nieco inna, albowiem do kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) doszło w ciągu dnia, w trakcie pobytu pokrzywdzonej wraz z matką w przychodni lekarskiej. Z kolei H. Z. został zawiadomiony o kradzieży pojazdu C. (...) przez pracowników ochrony osiedla przy ul. (...), po tym jak oskarżony po przełamaniu szlabanu wjazdowego, wyjechał z terenu osiedla skradzionym pojazdem. Z treści zeznań H. Z. złożonych przed sądem wynika także, iż w pojeździe oprócz radia (...) m-ki P., znajdowała się także należąca do niego kuchenka mikrofalowa nieustalonej marki i wartości, którą włożył do samochodu w przeddzień kradzieży. Oceniając zeznania pokrzywdzonych w zakresie okoliczności dotyczących wartości rynkowej skradzionych pojazdów i dochodzonych kwot odszkodowań od ubezpieczycieli Sąd miał na uwadze, iż mają one charakter subiektywny i ustaleń w zakresie rzeczywistej wartości poniesionych szkód dokonywał głównie na podstawie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy samochodowego oraz dokumentacji nadesłanej przez ubezpieczycieli dotyczącej rozliczenia szkód komunikacyjnych zgłaszanych przez pokrzywdzonych.

Z treści opinii biegłego rzeczoznawcy samochodowego R. C. wynika, że wartość rynkowa skradzionych pokrzywdzonym samochodów na okres popełnienia zarzucanych M. K. czynów zabronionych wynosiła brutto: pojazd T. (...) o nr rej. (...) – 18.000 zł, pojazd H. (...) o nr rej. (...) – 60.300 zł, pojazd C. (...) o nr rej. (...) – 25.200 zł, pojazd C. (...) o nr rej. (...) – 46.700 zł (k. 518-543). Biegły w treści opinii w sposób rzeczowy i wyczerpujący wskazał zarówno źródła oraz metodykę dokonanych ustaleń w zakresie rynkowej wartości pojazdów, a swoje wnioski należycie uzasadnił. Sąd nie znalazł powodów aby kwestionować zarówno prawidłowość sporządzonej opinii, jak dokonanych przez biegłego ustaleń. Opinia ta jest jasna, pełna, wewnętrznie niesprzeczna, ponadto została sporządzona przez osobę bezstronną, mającą fachową wiedzę i doświadczenie w dziedzinie stanowiącej jej przedmiot.

Odnośnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 1 i 2 k.p.k., w postaci między innymi: protokołu zatrzymania (k. 2), protokołu oględzin (k. 21-25), szkiców (k. 36, 106, 124), dokumentacji zdjęciowej (k. 78-97), dokumentacji szkód komunikacyjnych wraz z płytami CD (k.

466-469, 485-486, 488-489, 506-507), Sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności ani prawdziwości zawartych w nich treści.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który został poddany ocenie w oparciu o kryteria wskazane w art. 7 k.p.k. Sąd uznał oskarżonego M. K. za winnego tego, że w nieustalonym okresie, nie wcześniej jak 7 kwietnia 2014 i nie później niż 8 kwietnia 2014r, w W. przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych dokonał kradzieży z włamaniem samochodu m-ki T. (...) o nr rej. (...), o wartości 18.000 złotych, działając na szkodę E. S., czym wypełnił dyspozycję art. 279 § 1 k.k.

Ponadto Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony M. K. w dniu 14 kwietnia 2014 r. w W. przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dokonał kradzieży z włamaniem samochodu m-ki H. (...) o nr rej. (...), o wartości 60.300 złotych, działając na szkodę E. J., czym wypełnił dyspozycję art. 279 § 1 k.k.

Ponadto oskarżony M. K. w nieustalonym okresie, nie wcześniej jak 15 kwietnia 2014 r. i nie później niż 17 kwietnia 2014 r., w Z. przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zamków drzwi dokonał kradzieży z włamaniem samochodu m-ki C. (...) o nr rej. (...), o wartości 25.200 złotych, działając na szkodę Ł. J., czym wypełnił dyspozycję art. 279 § 1 k.k.

Wreszcie oskarżony M. K. na parkingu strzeżonym przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu w postaci centralnego zamka oraz immobilizera i autoalarmu, dokonał kradzieży z włamaniem samochodu m-ki C. (...) o nr rej. (...) wraz z radiem (...) m-ki P. oraz kuchenką mikrofalową nieustalonej marki powodując starty materialne o wartości 46.700 złotych, na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. oraz o szacowanej wartości 500 zł na szkodę H. Z., czym wypełnił dyspozycję art. 279 § 1 k.k.

Kradzież z włamaniem zachodzi wtedy, gdy sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie **usunięcia przeszkody** materialnej, będącej częścią konstrukcji **pomieszczenia zamkniętego** lub **specjalnym zabezpieczeniem** chroniącym dostęp do mienia” (wyrok SN z 3 II 1999 r., V KKN 566/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż oskarżony M. K. aby dostać się do wnętrza odpowiednio pojazdów: marki C. (...) o nr rej. (...) będącego własnością (...) Sp. z o.o. w dniu 27.04.2014 r. przy ul. (...) w W., H. (...) o nr rej. (...) będącego własnością E. J. w dniu 14.04.2014 r. przy ul. (...) w W., C. (...) o nr rej. (...) będącego własnością Ł. J. nie wcześniej niż 15.04.2014 r. i nie później niż 17.04.2014 r. przy ul. (...) w Z. oraz T. (...) o nr rej. (...), którego właścicielem była E. S., nie wcześniej niż 07.04.2014 r. i nie później niż 08.04.2014 r. przy ul. (...) w W., pokonał zabezpieczenia fabryczne w postaci centralnego zamka, dezaktywacji immobilizera oraz autoalarmu w nieustalony sposób, po czym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ww. pojazdów, w przypadku pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) wraz z radiem (...) m-ki P. oraz kuchenką mikrofalową należącymi do H. Z..

Jednocześnie Sąd zmienił opisy przypisanych oskarżonemu czynów w zakresie wartości poniesionej szkody w związku z utratą przedmiotowych pojazdów. Opierając się na treści opinii biegłego rzeczoznawcy samochodowego R. C., który w sposób fachowy, a zarazem obiektywny ustalił wartość skradzionych pokrzywdzonym pojazdów, Sąd przyjął, że wartość pojazdu T. (...) o nr rej. (...) – to 18.000 zł, pojazdu H. (...) o nr rej. (...) – to 60.300 zł, pojazdu C. (...) o nr rej. (...) – to 25.200 zł oraz pojazdu C. (...) o nr rej. (...) – to 46.700 zł. Ponadto Sąd ustalił, w zakresie czynu zarzucanego w pkt IV aktu oskarżenia, że oskarżony wraz z pojazdem marki C. (...) o nr rej. (...) będącym własnością (...) Sp. z o.o., dokonał także kradzieży znajdujących się wewnątrz rzeczy należących do H. Z. w postaci radia (...) marki P. o szacunkowej wartości 500 zł oraz kuchenki mikrofalowej o nieustalony wartości i przyjął szacowaną wartość szkody na rzecz H. Z. w kwocie 500 zł.

Sąd zakwalifikował przypisane w wyroku czyny popełnione przez oskarżonego jako stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, albowiem M. K. dopuścił się tych czynów w krótkich odstępach czasu, w okresie od 07 kwietnia 2014 r. do 27 kwietnia 2014 r. dokonał czterech czynów zabronionych, działając w podobny sposób, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych w postaci centralnego zamka, dezaktywacji immobilizera oraz autoalarmu w nieustalony sposób dokonał kradzieży ww. pojazdów. Ponadto zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nie prawomocny co do

któregokolwiek z nich. Oskarżony dokonał ww. przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, tj. uzyskania środków pieniężnych, od nieustalonej osoby za każdy skradziony pojazd.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd potraktował uprzednią karalność oskarżonego M. K., za przestępstwa przeciwko mieniu (karta karna – k. 578-580), działanie z niskich pobudek i bez racjonalnego powodu.

Sąd nie dopatrzył się wobec oskarżonego okoliczności łagodzących.

Sąd wymierzył oskarżonemu M. K. karę 1 roku pozbawienia wolności uznając, iż jest ona adekwatna zarówno do stopnia winy, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynu, a także wystarczające dla realizacji celów wychowawczych i poprawczych wobec nich, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Powyższa kara w ocenie Sądu wpłynie pozytywnie na zachowanie oskarżonego uświadamiając mu niewłaściwość dotychczasowego postępowania i co za tym idzie spełni swą rolę wychowawczą.

Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, biorąc pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego, za przestępstwa przeciwko mieniu zarówno w okresie przed popełnieniem przestępstw objętych niniejszym postępowaniem, jak i w okresie późniejszym, że brak jest w obecnej chwili podstaw do uznania, iż w stosunku do M. K. występuje pozytywna prognoza kryminologiczna odnośnie przestrzegania przez niego porządku prawnego w przyszłości, której istnieje uzasadniałoby zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Biorąc pod uwagę dotychczasową niepoprawność zachowania oskarżonego, brak wykazywania szacunku i poszanowania dla obowiązującego prawa, także nieskuteczność orzekanych w stosunku do niego uprzednio kar ograniczenia wolności, także uwzględniając fakt, że przestępstw objętych niniejszym postępowaniem oskarżony dopuścił się w okresie próby orzecznym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 15.03.2012 r. w sprawie o sygn. V K 1287/10, tylko orzeczenie bezwzględnej kary, która będzie realnie wykonywana stanowić będzie dla oskarżonego odczuwalną dolegliwość, może przyczynić się do zmiany jego postępowania i skłonić oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Biorąc pod uwagę demoralizację i niepoprawność zachowania oskarżonego, w ocenie Sądu dalsza resocjalizacja M. K. powinna odbywać się w warunkach pełnej izolacji i tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności, skłoni go do przemyślenia swojego dotychczasowego postępowania i jego zmiany, ponadto, co niemniej ważne, stanowić będzie karę sprawiedliwą w odczuciu społecznym.

Orzekając w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych, przy określeniu wysokości zasądzonych kwot, Sąd uwzględnił zarówno wartość rynkową poszczególnych pojazdów ustaloną w oparciu o treść opinii biegłego rzeczoznawcę samochodowego, jak również treść dokumentacji szkodowej nadesłanej przez poszczególnych ubezpieczycieli, potwierdzającej częściową wypłatę odszkodowań z tytułu kradzieży tych pojazdów. Odnośnie kradzieży pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...) na szkodę E. S., Sąd zasądził na rzecz pokrzywdzonej kwotę 1900 zł, która stanowi różnicę pomiędzy ustaloną wartością rynkową tego pojazdu (18.000 zł), a kwotą 16.100 zł, którą E. S. wypłacił ubezpieczyciel (...) SA tytułem odszkodowania za utracony w wyniku kradzieży pojazd. W związku z tym Sąd zasądził także od oskarżonego na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 16.100 zł stanowiącą wartość szkody poniesionej w związku z koniecznością wypłaty odszkodowania E. S.. W przypadku kradzieży pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...), uwzględniając fakt, iż ubezpieczyciel (...) S.A. w całości pokrył szkodę E. J., Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz (...) S.A. kwotę 60.300 zł stanowiącą równowartość rynkowej wartości pojazdu na datę jego kradzieży przez oskarżonego. Odnośnie kradzieży pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) na szkodę Ł. J., Sąd zasądził na rzecz pokrzywdzonego kwotę 1600 zł, która stanowi różnicę pomiędzy ustaloną wartością rynkową tego pojazdu (25.200 zł), a kwotą 23.600 zł, którą Ł. J. wypłacił ubezpieczyciel (...) S.A. tytułem odszkodowania za utracony w wyniku kradzieży pojazd. W związku z tym Sąd zasądził także od oskarżonego na rzecz (...) S.A. kwotę 23.600 zł stanowiącą wartość szkody poniesionej w związku z koniecznością wypłaty odszkodowania Ł. J.. Wreszcie odnośnie kradzieży pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) na szkodę (...) Sp. z o.o., Sąd zasądził na rzecz pokrzywdzonego kwotę 1341 zł, która stanowi różnicę pomiędzy ustaloną wartością rynkową tego pojazdu (46.700 zł), a kwotą 45.359 zł, którą pokrzywdzonemu wypłacił ubezpieczyciel (...) S.A. V. (...) tytułem odszkodowania za utracony w wyniku kradzieży pojazd. W związku z tym Sąd zasądził także od oskarżonego na rzecz (...) S.A. V. (...) kwotę 45.359 zł stanowiącą wartość szkody poniesionej w związku z koniecznością wypłaty odszkodowania firmie (...) Sp. z o.o. Uwzględniając aktualne brzmienie przepisu

art. 46 § 1 k.k. Sąd wskazane wyżej kwoty obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych zasądził wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Badając treść przepisów, które zgodnie z art. 4 § 1 k.k. będą wobec oskarżonego względniejsze wskazać należy, iż w świetle orzeczonej wobec oskarżonego kary i biorąc pod uwagę aktualne brzmienie art. 91 k.k. zasadnym w ocenie Sądu było zastosowanie przepisów ustawy obecnie obowiązującej.

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności stosownie do treści art. 63 § 1 i 5 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego od dnia 09.07.2014 r. godz. 20.35 do dnia 11.07.2014 r. godz. 15.10.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. A. kwotę 1239,84 zł zawierającą należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Uwzględniając sytuację majątkową i finansową oskarżonego Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.